

rikotaan perustamissopimusta ja/tai loukataan oikeusvaltioperiaatetta perustamissopimuksen soveltamista koskevilta osin ja/tai ne merkitsevät vallan väärinkäyttöä siltä osin kuin katsotaan, että kantajien pankkitalletusten menettämisellä loukataan SEU 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti oikeusvaltioperiaatetta.

(¹) Ks. asia 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt v. neuvosto, tuomio 2.12.1971, Kok., s. 975.

(²) Perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohta.

Kanne 24.5.2013 — Evangelou v. komissio ja EKP

(Asia T-292/13)

(2013/C 226/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Christos Evangelou (Derynia, Kypros) ja Yvonne Evangelou (Derynia) (edustajat: solicitor C. Paschalides ja asianajaja A. Paschalides)

Vastaajat: Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— määräämään korvausta maksettavaksi 1 552 110,64 euroa sillä perusteella, että Kyproksen ja vastaajien välillä 26.4.2013 tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan 1.23 ja 1.27 kohdassa määrätty ehdot sisältävät edellytyksiä, jotka rikkovat selvästi koskevat yksilön suojelua koskevia ylemmänasteisia oikeussääntöjä eli Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen (EIOS) 1. lisäpöytäkirjan 1 artiklaa;

— toteamaan kyseiset ehdot mitättömiksi ja velvoittamaan Euroopan vakausmekanismin perustamista koskevan sopimuksen (EVM-sopimus) 14–18 artiklan nojalla toteutetut rahoitustukivälineet uudelleen tarkasteltaviksi 19 artiklan mukaisesti tuomioistuimen antaman tuomion perusteella sen selvittämiseksi, mitkä muutokset ovat tarpeen tuomion noudattamiseksi; ja

— siltä osin kuin ensimmäisen vaatimuskohdan mukaisella korvauksella ei korvata sitä seikkaa, että kyseiset ehdot kumotaan, velvoittamaan korvaamaan SEUT 263 artiklan rikkomisen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan kyseiset yhteisymmärryspöytäkirjan ehdot sisältävät edellytyksiä, jotka ”rikkovat selvästi yksilön suojelua koskevia ylemmänasteisia oikeussääntöjä (¹)”, koska

— kyseinen oikeussääntö on ylemmänasteinen normi, sillä se sisältyy EU:n perusoikeuskirjaan ja EIOS:een

— EU:n perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan ja SEU 6 artiklan 2 kohdan mukaan vastaajat ovat velvollisia kunnioittamaan ja vaalimaan EU:n perusoikeuskirjassa ja EIOS:ssa taattuja oikeuksia; ja

— pankkitalletukset ovat EU:n perusoikeuskirjan 17 artiklassa ja EIOS:n 1. lisäpöytäkirjan 1 artiklassa tarkoitettua omaisuutta.

2) Toisen kanneperusteen mukaan seuraavassa esitetyt rikkomiset muodostavat yhdessä niin laajan rikkomisen, että sitä on pidettävä ylemmänasteisen oikeussäännön selvänä rikkomisena seuraavassa esitetyn mukaisesti:

— sillä hetkellä, kun kantajat menettivät pankkitalletuksensa, pankkitalletusten menetyksiä koskevassa säännöstö ei sisältänyt ”laissa säädettyjä ehtoja”, mikä on ristiriidassa EU:n perusoikeuskirjan ja EIOS:n 1. lisäpöytäkirjan kanssa

— kantajat menettivät pankkitalletuksensa ilman, että heille ”suoritettiin kohtuullisessa ajassa oikeudenmukainen korvaus”, mikä on ristiriidassa EU:n perusoikeuskirjan 17 artiklan ja EIOS:n 1. lisäpöytäkirjan 1 artiklan kanssa

— pankkitalletusten menettäminen on lähtökohtaisesti laitonta, ellei se ole ”suhteellisuusperiaatteen mukaisesti — välttämätöntä ja vastaa tosiasiallisesti unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita tai tarvetta suojella muiden henkilöiden oikeuksia ja vapauksia” (²)

— paniikin ja pankkijärjestelmästä paon ehkäisemisestä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä koostuvaa kilpailevaa yleistä etua ei otettu huomioon arvioitaessa yleistä etua EU:n perusoikeuskirjan 17 artiklan ja EIOS:n 1. lisäpöytäkirjan perusteella

— tarkoituksena ei ollut rangaista Kyprosta tai aiheuttaa sille vahinkoa vaan hyödyttää kyseistä jäsenvaltiota ja euro-aluetta tarjoamalla vakaustukea ja siten elvyttää eikä aiheuttaa epävakautta rahoituslaitoksille ja taloudelliselle elinkelpoisuudelle ja

— lailliseen tarkoitukseen puuttuminen ei ollut oikeasuhteista, koska vuoden 2012 EVM-sopimuksen 3 artiklan aitona tavoitteena oli varojen kerääminen ja vakaustuen tarjoaminen tiukin ehdoin — – EVM:n jäsenille, jotka ovat vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa tai joita uhkaavat vakavat taloudelliset vaikeudet, jos tämä on välttämätöntä koko euro-alueen tai jonkin sen jäsenvaltion turvaamiseksi ilman talouden lamauttamista.

3) Kolmannen kanneperusteen mukaan kantajien talletusten menettäminen ei ollut välttämätöntä eikä oikeasuhteista.

4) Neljännen kanneperusteen mukaan tämä johti siihen, että vastaajat aiheuttivat kantajien pankkitalletusten menettämisen, mikä merkitsi selvää rikkomista, koska kantajalle EU:n perusoikeuskirjan ja EIOS:n 1. lisäpöytäkirjan nojalla taattujen oikeuksien olisi pitänyt suojella kantajan pankkitalletuksia, ja näin ollen kantajille aiheutunut menetys oli riittävän välitön ja ennakoitavissa.

5) Viidennen kanneperusteen mukaan silloin, jos edellä esitetty katsotaan perustelluksi, kyseiset ehdot on todettava mitättömiksi riippumatta siitä, että ne on osoitettu Kyprokselle, koska ne koskevat kantajia suoraan ja erikseen sillä perusteella, että kyseisillä ehdoilla ja niiden täytäntöönpanotavalla rikotaan perustamissopimusta ja/tai loukataan oikeusvaltioperiaatetta perustamissopimuksen soveltamista koskevilta osin ja/tai ne merkitsevät vallan väärinkäyttöä siltä osin kuin katsotaan, että kantajien pankkitalletusten menettämisellä loukataan SEU 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti oikeusvaltioperiaatetta.

(¹) Ks. asia 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt v. neuvosto, tuomio 2.12.1971, Kok., s. 975.

(²) Perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohta.

Kanne 24.5.2013 — Theophilou v. komissio ja EKP

(Asia T-293/13)

(2013/C 226/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Christos Theophilou (Nikosia, Kypros); and Eleni Theophilou (Nikosia) (edustajat: solicitor C. Paschalides ja asianajaja A. Paschalides)

Vastaajat: Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— määräämään korvausta maksettavaksi 1 583 479,00 euroa sillä perusteella, että Kyproksen ja vastaajien välillä 26.4.2013 tehdyn yhteisymmärryspöytäkirjan 1.23 ja 1.27 kohdassa määrätty ehdot sisältävät edellytyksiä, jotka rikkovat selvästi koskevat yksilön suojelua koskevia ylempinasteisia oikeussääntöjä eli Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen (EIOS) 1. lisäpöytäkirjan 1 artiklaa;

— toteamaan kyseiset ehdot mitättömiksi ja velvoittamaan Euroopan vakausmekanismin perustamista koskevan sopimuksen (EVM-sopimus) 14–18 artiklan nojalla toteutetut rahoitustukivälineet uudelleen tarkasteltaviksi 19 artiklan mukaisesti tuomioistuimen antaman tuomion perusteella sen selvittämiseksi, mitkä muutokset ovat tarpeen tuomion noudattamiseksi; ja

— siltä osin kuin ensimmäisen vaatimuskohdan mukaisella korvauksella ei korvata sitä seikkaa, että kyseiset ehdot kumoetaan, velvoittamaan korvaamaan SEUT 263 artiklan rikkomisen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan kyseiset yhteisymmärryspöytäkirjan ehdot sisältävät edellytyksiä, jotka ”rikkovat selvästi yksilön suojelua koskevia ylempinasteisia oikeussääntöjä (¹)”, koska

— kyseinen oikeussääntö on ylempinasteinen normi, sillä se sisältyy EU:n perusoikeuskirjaan ja EIOS:een